

POSUDEK RIGORÓZNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
Mgr.IVO MÜLLER

Koheze simultánně tlumočených textů

Předkládaná rigorózní práce vychází z magisterské diplomové práce *Koheze a koherence simultánně tlumočených textů*, kterou kandidát předložil na závěr magisterského studia a úspěšně obhájil 13. září 1996. Práce byla hodnocena stupněm *výborně*.

Kandidát zachovává původní strukturu práce a doplňuje ji o samostatnou kapitolu, která se zabývá výzkumem simultánního tlumočení v období mezi lety 1997 a 2007. V tom také vidím jediný nedostatek této práce. Úvodní abstrakt (v české i anglické verzi), Závěr (str.66) a přílohy se vztahují k původní magisterské práci a do práce rigorózní jsou zařazeny způsobem, který může být pro čtenáře matoucí. V Kapitole I jsou některé informace neaktualizované, např. Laura Granová z univerzity v Terstu se již výzkumem nezabývá a s oddělením neurofyzologie už nespolupracuje (str.2). Ostatně i sám kandidát upozorňuje na to, že neurolingvistický výzkum je na začátku 21. století na ústupu (str.48). Naopak Literatura (str.93) se vztahuje k původnímu i novému textu.

Vzhledem k tomu, že magisterská práce byla hodnocena jako mimořádně zdařilá, omezím se pouze na konstatování, že zdařilá zůstává i po dvanácti letech a v posudku se soustředím na novou kapitolu, kapitolu čtvrtou. V ní opět kandidát prokázal, že se velmi dobře orientuje v tlumočnickém výzkumu a vyčerpávajícím způsobem mapuje vývoj v období 1997-2007. Kapitola IV je rozdělena do osmi podkapitol, z nichž podkapitoly IV.2 až IV.7 popisují konkrétní vědecký přístup, který badatelé zvolili pro svůj tlumočnický výzkum. Oceňuji i to, že každá podkapitola obsahuje i vlastní autorův pohled na daný přístup. Pohled zralý a podložený vlastními zkušenostmi a znalostmi z vystudovaných oborů (matematika a psychologie).

V kapitole IV.1 Ivo Müller podává přehled přístupů a trendů, které zaznamenal v prostudované literatuře. Její seznam mimo jakékoliv pochyby svědčí o tom, že se autor práce mimořádně dobře orientuje v literatuře oboru. V podkapitole IV.8 si klade otázku, zda nastala doba vhodná pro změnu paradigmatu, jak po ní volá F.Pöchhacker nebo M.Cronin. Bylo by zajímavé se k této otázce vrátit i při obhajobě rigorózní práce.

Kapitola IV je zajímavá a velmi dobře napsaná. Dovoluji si ocitovat její závěr, protože se domnívám, že by se mohl stát východiskem obhajoby a diskuse s ní související. „Co říci závěrem? Kletbou ale zároveň hybnou silou vědeckého poznání zůstává skutečnost, že tak jak se kruh poznání zvětšuje, současně se rozšiřuje i naše povědomí o tom, co všechno je ještě třeba objasnit. S každým dalším přiblížením k „objektivní realitě“ vyvstávají limity a omezení dosavadní aproximace. Domníváme se, že metafora o kruhu poznání je pro výzkum simultánního tlumočení zvláště přiléhavá.....Přesto každý další krok směrem od středu kruhu (byť s rostoucím poloměrem vzrůstá jeho obtížnost), každý nový střípek do mozaiky vítáme s radostí a s nadějí, že až se třeba za deset let ohlédneme zpět, bude náš obraz o simultánním tlumočení kvalitativně jasnější a ucelenější než nyní.“

Nejsem si vědoma ničeho, co by bránilo přijetí této rigorózní práce k obhajobě. Přes výše uvedené výhrady týkající se struktury práce a řazení jejích částí, považuji práci – zejména pak kapitolu IV - za velmi zdařilou. Kapitola IV by si podle mého názoru zasloužila, aby byla publikována v některém odborném časopise.

V Praze dne 12. listopadu 2008

PhDr. Jana Rejšková
vedoucí práce